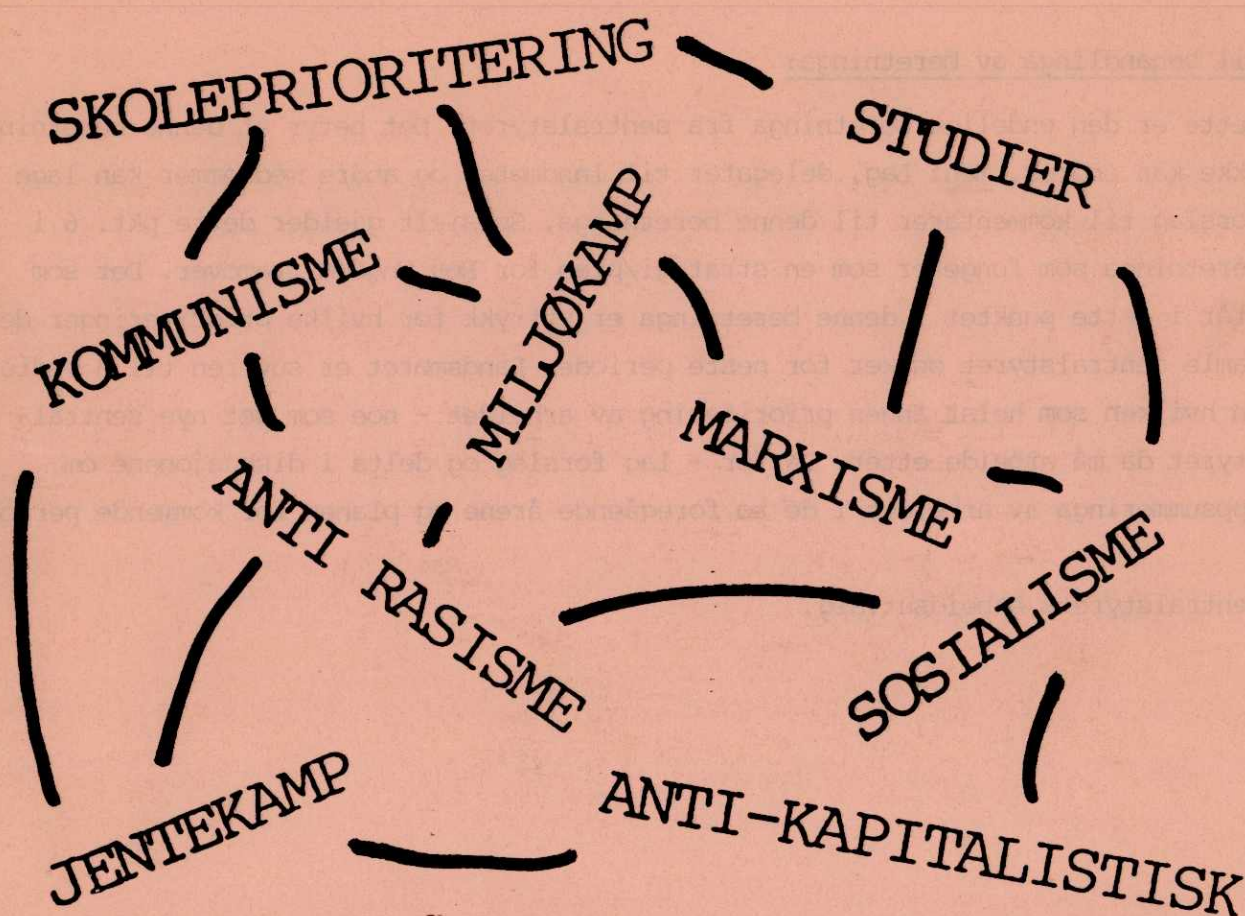

ENDELIG

BERETNING

FRA SENTRALSTYRET

1987-'89

RAUD **UNGDOM**

INNHold:

Kapittel 1. Norge i dag (pkt.1.1 - 1.89).....	s. 3
Kapittel 2. Rød Ungdom i dag (pkt 2.1 - 2.131).....	s. 10
Kapittel 3. Anti-rasistisk arbeid (pkt. 3.1 - 3.60).....	s. 21
Kapittel 4. Skolepolitisk arbeid (pkt. 4.1 - 4.24).....	s. 26
Kapittel 5. Jentepolitisk arbeid (pkt. 5.1 - 5.21).....	s. 28
Kapittel 6. Arbeidet framover (pkt. 6.1 - 6.37).....	s. 30

Til behandlingen av beretninga:

Dette er den endelige beretninga fra sentralstyret. Det betyr at denne beretninga ikke kan endres. Men: Lag, delegater til landmøtet og andre medlemmer kan lage forslag til kommentarer til denne beretninga. Spesielt gjelder dette pkt. 6 i beretninga som fungerer som en strategi/plan for Rød Ungdom framover. Det som står i dette punktet i denne beretninga er uttrykk for hvilke prioriteringer det gamle sentralstyret ønsker for neste periode. Landsmøtet er suveren til å vedta en hvilken som helst annen prioritering av arbeidet - noe som det nye sentralstyret da må arbeide etter. Derfor - lag forslag og delta i diskusjonene om oppsummeringa av arbeidet i de to foregående årene og planen for kommende periode.

Sentralstyrets Arbeidsutvalg.

KAPITTEL 1

NORGE I DAG

STORE MULIGHETER - VÅRT ARBEID AVGJØR

- 1.1 Mer enn kanskje noen gang tidligere er det tydelig at det trends en folkestyrt planlegging av Norge. Kapitalismen viser bedre enn på lenge hvilken sløsende, ufornuftig og tilbakestående organisering av naturen og folks ressurser den representerer.
- 1.2 Det blir nå mer og mer mulighetenes tid for de ungdomsorganisasjonene som har et fornuftig alternativ til dagens samfunn. Forventningene som ungdom har til dagens samfunn sprekker, og mange leter etter andre løsninger. Det er i en slik situasjon mest opp til oss sjøl om Rød Ungdom skal bli en organisasjon med bred støtte blant ungdom.

DEN KOMMUNISTISKE BEVEGELSENS HISTORIE I NORGE

- 1.3 Den nye kommunistiske bevegelsen i Norge vokste opp mot slutten av 60-tallet. Etter 50-års relative stillstand begynte det igjen å vokse fram nye bevegelser på 60-tallet.
- 1.4 Utdanningsrevolusjonen hadde ført til at bondegutter og arbeidere befolket skoler og universiteter i stort omfang - og kolliderte med den etablerte "akademiske" kulturen.
- 1.5 Oppdagsstida etter krigen begynte å nærme seg slutten, og det var dyrtid og angrep på folks levekår. Sentraliseringen hadde kommet så langt at Distrikts-Norge følte seg trua, og reiste kampen om lokalsamfunna sine. På toppen av det hele kom borderskapets ønske om EF-innmelding, som førte hele det folkelige Norge ut i protestkamp.
- 1.6 I Vietnam førte USA en brutal krig mot befolkningen, og solidaritet med det vietnamesiske folk ble også et av vannskillene for ungdom.
- 1.7 Kulturrevolusjonen i Maos Kina reiste debatten om et sosialistisk alternativ anderledes enn Sovjets var mulig. Og Israels brutale framferd mot Palestina reiste også debatt, og brøt opp den klamme enigheten som hadde hersket i Norge siden krigen.
- 1.8 Den nye m-l-bevegelsen vokste fram gjennom disse bevegelsene. Vi var en del av bevegelsene, og samtidig var vi et nytt alternativ for radikal ungdom. Vi reiste nye spørsmål til debatt, og det var i lang tid umulig for radikal ungdom å ikke forholde seg til m-l-bevegelsen.
- 1.9 Er sosialismen mulig i Norge? Kan arbeidsfolk ta makta og beholde den?
- 1.10 M-l-bevegelsen fant også fram de "gamle" klassikerne, og studerte den vitenskapelige marxismen.
- 1.11 Vi knyttet oss til arbeiderbevegelsens tradisjoner, og distanserte oss fra den uforpliktende salongradikalismen. Det er ikke en avantgardistisk elite som kan lae revolusjon i Norge, men arbeiderklassen og dens allierte.

- 1.12 Da 60-åras bevegelse begynte å ebbe ut, på midten av 70-tallet, kom m-l-bevegelsen inn i sin første krise. De bevegelsene vi hadde vokst ut av, levde i, og nentet nærme fra, var ikke lenger i framgang.
- 1.13 Dersom vi skulle overleve måtte vi trenge dypere ned i den norske virkeligheten. Vi måtte slå røtter i den norske arbeiderklassen. Vi måtte inn i fagbevegelsen, og vi måtte ut på arbeidsplassene.
- 1.14 Vi klarte denne oppgava; vi BLE en del av den norske arbeiderklassen, og vi fikk som bevegelse røtter i den norske virkeligheten.
- 1.15 Dette reiste i neste omgang nye utfordringer for oss. De "gamle" landene sprakk; Kina og Albania kunne ikke være modeller for en norsk sosialisme. Den norske arbeiderklassen ville ikke være Kina-kopier.
- 1.16 Vi ble nødt til å ta teorien vår mer på alvor. Hvorfor gikk det galt i Sovjet? Hvilken strategi skulle vi ha for sosialismen? Hvordan hindre at en ny herskerklasse vokste fram i den sosialistiske staten?
- 1.17 Den gamle Kominternmodellen, hvor kommunistpartiet pr definisjon var forvalter av sannheten og garantist for sosialismen, holdt ikke stikk. Tvert imot var det fra kommunistpartiet og statspyramidatiet at de nye herskerne i Sovjet hadde vokst fram.
- 1.18 Og kulturrevolusjonen i Kina var heller ikke noen troverdig strategi for sosialismen i Norge.
- 1.19 Skulle vi nå i spissen for sosialismen i Norge, måtte vi ha en mer troverdig strategi. Det holdt ikke med gudebilder og slagord, dersom vi skal vinne den norske arbeiderklassen for sosialismen.
- 1.20 M-l-bevegelsen møtte 80-åra med et forholdsvis solid fundament. Vi hadde en felles teoretisk plattform, marxismen, og vi hadde greid oppgaven med å slå røtter i den norske arbeiderklassen. Men vi var fremdeles forholdsvis få.

80-ÅRA

- 1.21 Bedynnelse av 80-åra var en periode med relativt stillstand i Norge. Oppganskonjunkturen etter krigen var definitivt over, og borgerskapet smide våpnene og klarlagde seg til en offensiv mot arbeiderklassen og det arbeidende folket.
- 1.22 Reallønna sank, og nedskjæringene i offentlig sektor begynte. De første spirene til kamp viste seg, men etter at fredsbevegelsen ebba ut, var det få store bevegelse for oss å gripe fatt i.
- 1.23 M-l-bevegelsen valgte derfor en "overlevelsesstrategi" for 80-tallet. Holde på det vi hadde, fortsette arbeidet i den norske arbeiderklassen, utvikle kvinnearbeidet og ellers "ligge på været" i forhold til nye bevegelse som måtte oppstå. Vente på at klassekampen igjen skulle skjerpe seg. At den ville gjøre det, var relativt sikkert.
- 1.24 Allerede på slutten av 70-tallet kunne vi se konturene av den store "ryddesjauen" som var i emning - omstillinga. AKP(ml) la mye arbeid ned i analyser av omstillinga; hvorfor kom omstillinga, hva var hensikten med den, og hvordan kunne vi kjempe mot

den?

- 1.25 Det ble også utviklet ny og viktig teori rundt kvinnespørsmålet. Kvinnene hadde etterhvert rukket å bli halvparten av arbeiderklassen, og det viste seg etterhvert at kvinnene på mange områder var den mest kampkraftige og kampvillige delen av arbeiderklassen. Hvorfor de var det, og hva det betydde for klassekampen i Norge ble flittig diskutert.
- 1.26 Gjennom dette arbeidet ble m-l-bevegelsen nødt til å ta et oppgjør med den kommunistiske tradisjonen, som undervurderte kvinnekampens betydning i forhold til klassekampen.
- 1.27 Vi utviklet en mer helhetlig teori om kvinnekampens betydning; familien som en grunnnettet i kapitalismen og kvinneundertrykkelsen som en viktig del av kapitalismens politiske økonomi.
- 1.28 Vi utviklet også teorien om 10 spisser i arbeiderklassen. Opp mot at vi tradisjonelt hadde sett på kjerneproletariatet som den mest kampkraftige delen av arbeiderklassen, så vi nå at det i arbeiderklassen hadde utviklet seg to spisser.
- 1.29 Den kvinnelige delen av arbeiderklassen er i like stor grad som kjerneproletariatet ledende i arbeiderklassens kamp,
- 1.30 Men noen stor offensiv har ikke m-l-bevegelsen hatt i løpet av 80-åra. Vi har holdt på det vi hadde, og ventet på at noe skulle skje. Mange av de eldste m-l-erne er gått i indre eksil, og noen stor nyrekruttering har vi ikke hatt.
- 1.31 Ungdommen har ikke strømmet inn, og noe stort nedsladstelt blant ungdom har vi ikke. Vi er i dag mye av et "generasjonsfenomen", med alderstynningen på folk mellom 35 og 40 år.
- 1.32 Samtidig må det oppsummeres at vi har mulighetene i oss til å bli noe mer. Vi har utviklet røttene våre og grunnlaget vårt, og vi har unngått noen stor splittelse av bevegelsen. På tross av indre motsigelser, har vi klart å holde på enheten i m-l-bevegelsen. Vi skulle derfor stå relativt godt rustet til å møte en ny epoke.

SITUASJONEN IDAG

- 1.33 Omstillinga er kommet langt siden forrige landsmøte i Rød Ungdom. Borgerens offensiv for å overføre verdier fra arbeiderklassen til borgerens har tatt en mer åpen og skjerpet karakter.
- 1.34 Det norske borgerens er lite, og for å overleve i den harde konkurransen på verdensmarkedet må profitten økes. Bare de store monopolene er "levedyktige" i denne målestokken.
- 1.35 Derfor opplever vi at alle "ulønnsomme" bedrifter, landbruk, fiske og offentlige sektor blir tappet for ressurser eller nedlagt.
- 1.36 Arbeidsløsheten i Norge er høyere enn noen gang etter krigen. Distriktsraseringen har ført til at det snart bare er restene igjen av det Norge som i turistbrosjyrene ble kalt "the fjell and the fjords".
- 1.37 Privatiseringen rammer alt som nittil har blitt sett på som selvsatte offentlige velferdsodder; hverken skoler, sykehus eller kollektivtransporten blir spart.

- 1.38 Internasjonalt ser vi at det norske borgerskapet ønsker å plassere seg i selskap med de verste imperialistene i Europa. Internasjonaliseringen av norsk kapital har pågått lenge. Det som nå seiler opp er at Norge skal tilpasses EF. Det er på nytt satt igang en kampanje for å få Norge innmeldt i denne imperialistklikken.
- 1.39 Imperialismen er idag den største trusselen mot hele jordas miljø og utvikling.
- 1.40 Det er imperialismen som utarmer den tredje verden, og fører til at flertallet av jordas folk lever i fattigdom og kunstig underutvikling. Det er imperialismen som sprer ørkenen i sine fotefar, og ødelegger jorda vi lever av, lufta vi puster i og vannet vi drikker av.
- 1.41 Tilpasningen til EF og internasjonaliseringen av norsk kapital er en del av imperialismens krig mot verdens folk.
- 1.42 EF er storkapitalistenes allianse, hvor kapitalistenes trinet til utbytting er det overordnede målet. Selv det skinnnet av demokrati som den vestlige parlamentarismen har pyntet seg med, er fjerna i EF. Det finnes ingen folkevalgte organ med makt i EF - bare industrinerrenes rundbord og det sentrale EF-byråkratiet. Om Norge tilpasser seg og går inn i EF, vil det si at de norske storkapitalistene får være med og spise kirsebær med de store mens norske arbeidsfolk må slåss mot en internasjonal blokk av kapitalister. Betingelsene for folk sine kamper vil bli forverret, og angrepene fra borgerskapet vil bli hardere.

BORGERSKAPETS OFFENSIV

- 1.43 Borgerskapets offensiv skjer på mange forskjellige måter - både økonomisk, politisk og ideologisk:
- 1.44 Den økonomiske offensiven har ett mål: Større deler av rikdommene skal overføres til storkapitalen. Arbeidsfolk, bønder, fiskere og småborgere må ned i levestandard. Vanlige folks inntekter må ned. Arbeidstida må økes. Normalarbeidsdagen må bort.
- 1.45 Offentlig sektor blir rasert; og det innføres betal-leger, betal-skole m.m. Det er lommeboka di som avgjør hvilke velferdsadder du skal ha tilgang til - og vanlige folks lommebøker blir som sagt mer og mer slunkne. Arbeidsløsheten øker, og trykke- og sosialhjelpssystemet er på sammenbruddets rand.
- 1.46 De lavere delene av borgerskapet merker presset gjennom en vanvittig hard konkurranse på markedet. Produksjonen skal sentraliseres.
- 1.47 I byene ser vi dette gjennom oppblomstringa av svære torrettingsbygga i hopetall, som presser de små til å dukke under. Bergen har f.eks. idag nok klesforretninger til å kle opp 1.2 millioner mennesker.
- 1.48 Resultatet er sjølsagt en strøm av konkurser. Enorme verdier som kunne vært brukt til noe produktivt sløses rett ut av vinduet. Slik får monopolborgerskapet økt sin andel av profitten.

Viktige stikkord for den politiske og ideologiske offensiven er:

- 1.49 Klasseundertrykkinga skjerpes, og arbeidsfolk framstilles som snyltere. Kriseforståelsen må øke. Faabevægelsen må nøytraliser-

es, og ethvert tilløb til kamplinje må khuses. Demokratiske rettigheter blir angrepet på forskjellige måter.

- 1.50 Vi har sett at lønnsoppgjør ikke avgjøres ved forhandlinger, men ved at forskjellige deler av det norske borderskapet (DNA/LO-toppen og NAF) blir enige om det rett og slett ikke SKAL forhandles lenger. Inntektspolitisk samarbeid kaller de dette, som ellers pleier å være et kjennetegn ved diktaturer av svarteste sort.
- 1.51 I Oslo har politi brutalt blitt satt inn mot demonstrasjoner flere ganger. Demokratiske rettigheter er greit for for borderskapet bare så lenge de ikke truer deres planer for Norge.
- 1.52 Den statlige rasistiske undertrykkinga har også tatt en annen og mer åpen form de siste to åra. Innvandrere brukes som brekkstand for å få folk til å akseptere angrepene på de demokratiske rettighetene. I neste omgang er det arbeidsfolk, kvinnfolk, homser og andre "utarupper" som skal angripes.
- 1.53 Innvandrere brukes også som syndebukker for det norske borderskapet, slik at folk kan rette kampen mot innvandrere i stedet for dem som har ansvaret for krisa. Gjennom å stenge grensene totalt for folk fra tredje verden, spres også synet om at vanlige folk (spesielt svarte) er årsaken til problemene.

KLASSEKAMPEN SKJERPER SEG - ALLIANSER SKAPES

- 1.54 Vi er altså inne i en tid hvor det skjer store endringer i folk sine levekår; de materielle vilkårene vi lever under er i forandring. Dette har også politiske konsekvenser, som vi som revolusjonær ungdomsorganisasjon må ta hensyn til:
- 1.55 Folk i Norge kjemper mot borderskapets offensiv. Vi finner oss ikke uten videre i at lønna vår blir tatt fra oss, at vi blir tvunget til å flytte fra heimlassen vår, at vi ikke får ledebehandling når helsa svikter eller at vi ikke får ei skikkelig utdanning.
- 1.56 Dette betyr at det er mer bevegelse i Norge nå enn det har vært på lenge. Folk kjemper for krava sine, og organiserer seg i mange folkelige bevegelser. Vi revolusjonære trender ikke å lae bevegelsene - de finnes i hopetall.
- 1.57 De viktigste bevegelsene vi må forholde oss til er: Opposisjonen i faabevegelsen, kvinnebevegelsen, distriktsopprøret, miljøbevegelsen og den anti-rasistiske bevegelsen.
- 1.58 Borderskapet vil sjølsatt prøve å splitte disse bevegelsene, og sette dem opp mot hverandre. De vil kjøre ut en ideologi som gjør den ene gruppen til syndebukk for den andre. Vi ser allerede hvordan de sprer sin rasistiske og kvinnefiendtlige propaganda, og hvordan nedskjæringer på skolesektoren bearbejdes med at "de gamle må prioriteres nå".
- 1.59 For oss må oppgaven være å bli en del av disse bevegelsene, og å lede dem mot borderskapet. Vi må avsløre "splitt og hersk"-politikken, og skape allianser mellom de forskjellige bevegelsene. Å skape en brei allianse mot borderskapet er en av de viktigste oppgavene våre i åra framover. Vi må vinne for enheten i arbeiderklassen.
- 1.60 Mulighetene for breie allianser er til stede. Vi har allerede

sett at hele lokalsamfunn slår ring om sine sjukehus, eller sluss for retten til å beholde arbeidsplasser lokalsamfunnet er avhengig av.

- 1.61 Slike typer aksjoner er noe av det mest positive som har skjedd de siste åra. De bygger i praksis allianser mellom de ulike ledende kreftene i arbeiderklassen og folket forøvrig.

BORGERSKAPET HAR POLITISKE PROBLEMER

- 1.62 Den gamle kapitalismen var i framgang etter krigen, kunne sosialdemokratiet by oss bil og hus og offentlige sjukehus i bytte mot klassefred og classesamarbeid. Sosialdemokratiets politikk og ideologi "stemte med virkeligheten"; vi fikk det bedre når de fikk administrere kapitalismen.
- 1.63 I dag er ikke dette lenger tilfelle. Den borgerlige parlamentarismen er ettertrykkelig fjerna fra den virkelige folkelever i.
- 1.64 De politiske partiene i Storting og styringsverk har mista tilknytninga til de bevegelsene de en gang sprang ut fra, og de er uten evne til å knytte seg til noen av de nye bevegelsene som er.
- 1.65 Og politikken deres stemmer ikke lenger med virkeligheten. DNA sier de er mot arbeidsløshet, men fører en politikk som øker arbeidsløsheten.
- 1.66 De sier at innstrammningene skal føre til flere arbeidsplasser, men innstrammningene fører jo til at flere arbeidsplasser blir lagt ned - både i offentlig og privat sektor.
- 1.67 Brundtlandkommisjonen sier at fattigdomsproblemet i verden må løses dersom miljøet skal reddes, men Brundtlandregjeringa fører en politikk som øker kløfta mellom rike og fattige land, og som ødelegger miljøet.
- 1.68 DNA kaller seg et arbeiderparti, men fører en politikk som er så arbeiderfiendtlig at sjøl Høyre har problemer med å holde følge.
- 1.69 Dette gjør at folk begynner å miste tilliten til det politiske maktapparatet. Politikerne judef - de sier en ting og gjør noe annet.
- 1.70 Og "det politiske Norge" har heller ingen LØSNINGER for folk. Hverken for hvordan vi skal få ei lønna å leve av idag, eller hvordan vi skal ha ei jord å leve på i morgen.
- 1.71 Hvordan vi skal få tid til å gjøre alle de omsorgsoppgavene som nå blir privatisert, eller hvordan vi skal få ei framtid hvor det er plass for vanlige folk.
- 1.72 De gamle "realpolitikkerne" framstår mer og mer som skyggebokere, med en politikk som er så urealistisk og virkelighetsfjern at man kan bli skremt av mindre.
- 1.73 Det blir mer og mer klart at vanlige folk må ta skeia i sin egen hånd dersom det skal bli orden på ting.
- 1.74 Derfor er mange idag på leting etter nye politiske alternativer. Borgerskapets verdensbilde holder ikke mål, og de gamle partiene har mistet mye av sin appell.

- 1.75 Men foreløpiga framstår det ikke noen klare alternativer. Ingen som har noen troverdige løsninger som folk er med på.
- 1.76 Sosialdemokratiets ideologi sitter dypt forankret i det norske folk. Kriseforståelsen har hatt et visst gjennomslag - vi merker jo i vår egen hverdag at det er krise i Norge.
- 1.77 Dette betyr at mulighetene ennå er åpne.
- 1.78 Borgerenskapets ideologiske offensiv kan føre til at de folkelige kreftene må gå tapt. I Europa ser vi klare tendenser til at det oppstår "sterke menn"; de rasistiske og fascistiske kreftene er i frammarsj.
- 1.79 Sosialdemokratiet kan vinne for et nytt klassekompromiss. Fremskrittspartiets populisme har vist seg å ha en viss gjennomslagskraft. Og de halvreligiøse, mystiske retningene - som foreskriver individuelle løsninger og sjelepleie har også funnet en viss grobunn i steinrøysa.
- 1.80 Men det er også sann at mulighetene er åpne for radikale alternativer.
- 1.81 Dersom de radikale kreftene klarer å komme seg ut av takeneimen; klarer å kvitte seg med slagordspolitikken og komme seg ut av kulturradikalismens sump, er det igjen åpent for at radikale løsninger kan vinne gjennomslag.
- 1.82 Vi ser at det blomstrer i de folkelige bevegelsenes spor. Nye ledere for breie grupper vokser fram. Nye aktivistgrupper markerer seg. Det er igjen kamp mellom forskjellige politiske linjer.
- 1.83 I miljøbevegelsen diskuteres det helhetlige alternativer til dagens politikk og samfunn. Det samme gjelder flere av de andre bevegelsene - selv om disse diskusjonene enda ikke berører den generelle "politiske debatten" i Norge.
- 1.84 Dersom den kommunistiske bevegelsen skal bli en del av dette oppbruddet, og legge premisser for hvilken retning opprøret skal ta forutsetter det:
- 1.85
 - * At vi knytter oss til de viktigste bevegelsene.
 - * At vi klarer å skape allianser mellom de forskjellige bevegelsene.
 - * At vi klarer å vinne bredere oppslutning om vårt helhetlige alternativ.
 - * At vi klarer å reise den vitenskapelige marxismen som et grunnlag de radikale bevegelsene må ta stilling til.
 - * At vi klarer å bygge en troverdig strategi for sosialismen.
- 1.86 Dette betyr at vi både må være en del av interessekampen og breifrontene, men også klare å reise vår egen profil og strategi skarpere.
- 1.87 Det betyr også at vi må legge opp en mer offensiv strategi enn det vi har hatt hittil i 80-åra. Vi må SATSE på å bli noe mer enn en knøttliten protestbevegelse på sidelinja.
- 1.88 Dersom vi ikke evner å knytte oss til de store bevegelsene i

samfunnet, vil vi bli en SEKT, som vil rives opp og slites sund av inre motsigelser.

- 1.89 Og dersom vi ikke klarer å stille vår profil og strategi skarper, kan vi risikere å bli "oppslukt" av alle de små og store bevegelsene som vil komme, og så i oppløsning som sjølstendig bevegelse.

K A P I T T E L 2

R Ø D U N G D O M I D A G

- 2.1 Ved forrige landsmøte stod Rød Ungdom oppe i tildels uforsonlige motsigelser. Motsiøelsene dreide seg om noe så grunnleggende som hva den revolusjonære ungdomsbevegelsen sin rolle er, og hvilken linje som vil gi oss framgang i dag.
- 2.2 Konkret kom disse motsiøelsene til uttrykk i skolediskusjonen, men den gjenspeila i det meste av det vi jobba med.
- 2.3 Motsiøelsene i skolediskusjonen dreide seg om spørsmål som i hvor stor grad skolen under kapitalismen formidler kunnskap, hvordan klasseundertrykket i skolen fungerer og om skolen som institusjon bør bestå under sosialismen. Her lå det til dels store filosofiske og ideologiske motsiøelser.
- 2.4 Ved landsmøtet i -87 hadde organisasjonen delt seg i to i synet på disse spørsmåla, noe som virka handlingsslammende og trusselen om splittelse var stor.

LANDSMØTET 1987

- 2.5 Til tross for de store uenighetene i organisasjonen mener sentralstyret at landsmøtet -87 greide å legge det politiske grunnlaget for en mer enhetlig organisasjon. Dette mener vi spesielt skyldes tre forhold:
- 2.6 * Vi greide å samle oss om ei felles plattform for arbeidet framover. Det vi vedtok hadde reell støtte i begge fløyer.
- 2.7 * Vi greide å enes om at kampen mot nedskjæringer var den viktigste skolepolitiske kampen vi måtte forholde oss til.
- 2.8 * Begge fløyene viste vilje til enhet gjennom å gjøre kompromiser på en del av de mest brennbare standpunktene og stille opp til den nye ledelsen.
- 2.9 Sentralstyret mener at dette ikke løste alle konfliktene, men at vi greidde å konsentrere oss om endel viktige ting vi var enige

om, og samles rundt disse.

- 2.10 Den grunnleggende motsielsen om hva en revolusjonær ungdomsbevegelse sin rolle er, og hvilken linje som vil gi oss størst framgang i dag, vil alltid stå, og står fortsatt i Rød Ungdom.
- 2.11 Dette er en bra motsielse, som vil utvikle organisasjonen dersom debatten rundt dette blir reist på en riktig måte.
- 2.12 Rundt forrige landsmøte utvikla debatten rundt denne motsielsen seg til å bli svære, tilsynelatende uforsonlige motsigelser. Rød Ungdoms sentralstyre mener dette i hovedsak skyldtes:
- 2.13 * RU var, og er, preget av at organisasjonen mangler en solid plattform i det marxistiske grunnlaget vårt. Dette fører ofte til politiske overslag i mange retninger, og fastlåste konflikter.
- 2.14 * Ledelsen klarte ikke å takle to sterke politiske sentra i samme by. Det var i Oslo motsielsene ble mest skjerpa. Dette skyldtes også at det var her det var flere sentra som slåss om makta i organisasjonen.
- 2.15 * Det utvikla seg etterhvert også en stil der person og politikk ble ett. Dette fører fort til at debatter ikke blir saklige; at vi ikke hører på det folk har å si, men dømmer etter hvilken fløy personen hører til.

ARBEIDET MED Å BYGGE NED MOTSIGELSENE

- 2.16 Til tross for at landsmøtet var et skritt i riktig retning for å samle organisasjonen, var det fortsatt mye uforsonlighet og fiendskap etter landsmøtet.
- 2.17 Dette stod særlig skarpt i Oslo og i ledelsen av organisasjonen. Arbeidsutvalget var derfor nødt til å bruke mye tid på å løse opp i disse forholda.
- 2.18 Det å løse opp i skarpe motsigelser er ikke enkelt. Vårt arbeid ble bygd på fire metoder:

1. Bygge ned motsielsene gjennom felles praksis.

- 2.19 Dette ble gjort gjennom å bruke kreftene på å jobbe med felles saker i Oslo. Jobbe sammen for å utvikle en anti-rasistisk politikk, spesielt rundt det nye forslaget til utlendingslov, prioritere valgkampen i Oslo, gjennom å jobbe sammen om AKSEL, arrangere jentekonferansen, jobbe med budsjett-demonstrasjoner i Oslo, og gjennom Aksjon Stans Utlendingsloven.

2. Få et sentralapparat og et distriktsstyre i Oslo som representerte flere syn, og gi flere syn makt i disse organene.

- 2.20 Dette arbeidet har vært vanskelig, da det personlig er en belastning å sitte som mindretall i utvalg og styre. I tillegg er det sann at flertallet gjerne vil gi fra seg for mye makt. Men vi har fått det til delvis. Begge sidene har sett at folk de er politisk uenige med i mange ting, gjør en hederlig innsats for Rød Ungdom. Dette har ført til økt respekt på tross av de politiske uenighetene.
- 2.21 Sentralstyret mener at Rød Ungdom er en så liten organisasjon at

vi ikke har råd til flere senter. Derfor må de ulike syna bli sterkt representert i alle viktige organ.

3. Reise motsigelser i Rød Ungdom

- 2.22 Hovedoppgaven til ledelsen etter landsmøtet var å gjøre motsigelser mindre uforsonlige. Vi mener at dette var en riktig oppgave det første året.
- 2.23 Men samtidig er det sann at det er motsigelser som driver Rød Ungdom framover. Vi må jobbe for at organisasjonen ser på motsigelser som naturlig og sunt. Uten friske debatter og strid er vi ikke en levende organisasjon, men en religiøs sekt.
- 2.24 Ledelsen sin oppgave er også og reise motsigelser til debatt, avklare organisasjonens standpunkt, og kjempe for at mindretallet underordner seg flertallet. Vi skal være en slakraftig organisasjon og ikke et politisk seminar som SV.
- 2.25 I ettertid kan vi se at på sommerleieren i 1988 var vi kommet så langt at det var på tide å reise diskusjonene igjen. På sommerleiren reiste vi diskusjonen rundt plan for innvandring til Norge, og vi reiste diskusjonen rundt valgallianser.
- 2.26 På begge disse sakene var det skarp uenighet, men det førte ikke til mere antagonistiske forhold i Rød Ungdom. Men ledelsen som helhet har ikke vært flinke nok til å stille motsigelser til debatt, sjøl om dette har bedra seg fra og med sommerleiren 1988.

4. Utvikle en felles marxistisk plattform

- 2.27 Rød Ungdom er en organisasjon som bygger på marxismen -leninismen og Mao -tse Tungs tenkning. Det er dette som gjør oss til en felles organisasjon. Rød Ungdom har ikke siden studiekampanja som ble avslutta høsten 1982 hatt grundige studier på grunnlaget vårt. Dette må oppsummeres som en stor svakhet.
- 2.28 Siden 1983 har det nå gått over 6 år, og det er et lite mindretall i Rød Ungdom som har så lang fartstid. I tillegg er det sann at de som har så lang fartstid, ikke husker sin barneleirdom like godt.
- 2.29 Dette legger også grunnlaget for at Rød Ungdom utvikler store motsigelser. Ledelsen har ikke greid å prioritere studier i Marxismen for organisasjonen. Dette gjør det vanskeligere å løse motsigelsene i organisasjonen, og er kanskje årsaken til at vi fremdeles lett kan få fløyer i organisasjonen.
- 2.30 Ledelsen har i perioden stillt seg som mål å løse opp i de skjerpa motsigelsene som stod rundt forrige landsmøte. Målet har ikke vært å fjerne motsigelsene i RU, for det er motsigelsene som driver organisasjonen framover.
- 2.31 Ledelsen har på en del områder greidd denne oppgaven. I dag er det større forståelse for at ulike syn og linjer er viktige og må respekteres i organisasjonen. Men fortsatt må vi jobbe grundig for å utvikle motsigelsene på riktig måte.

GJENNØRFØRING AV PLANER

- 2.32 Ledelsen har igjennom perioden som helhet hatt anti-rasistisk kamp som hovedprioritert. Det var det området vi satset på i

forhold til å bygge enhet i organisasjonen rundt en ny og felles virkelighet. Dette har betydd at vi har hatt stor framgang i vårt antirasistiske arbeid.

- 2.33 Rød Ungdom blir oppfatta som en seriøs anti-rasistisk organisasjon. Vi prater ikke bare fine ord om toleranse, men vi handler i praksis. Både folk og andre politiske partier må forhold seg til oss.
- 2.34 Men utover den anti-rasistiske kampen har ledelsen hatt få mål. Vi har gjort mye, men arbeidet vårt har sprikt. Det har vært mange enkeltstående bra ting som ledelsen har stått i spissen for som bl.a. Jentekonferansen, valgkampen, bøllekurs, aksjoner og åpne møter, men så har den videre oppfølginga mangla.
- 2.35 I stedet for å satse på noe og få til det, har vi hoppa fra sak til sak. Dette skyldes at det fortsatt har vært usikkert og uenighet i organisasjonen, og at ledelsen har ønska å gjøre alle til laas for å holde Rød Ungdom sammen.
- 2.36 Problemet med en sann ledelsesfilosofi er at når det står uenigheter i organisasjonen om hva Rød Ungdom skal være, så vil ledelsens arbeid bli å gjøre litt av alt. Dem som presser på hardest vil få ledelsen til å gjøre det de ønsker.
- 2.37 Ledelsen får da ikke utvikla sin egen strategi i forhold til hva som er best for hele organisasjonen. Men den valgte ledelsen på landsmøtet 1987 hadde veldig lite spillerom. For å vinne tillit i organisasjonen, måtte den få gjort det meste av det meste, og hele tida vise til synlige resultater.
- 2.38 Det vi kan lære av dette er at i neste periode trengs det en ledelse som er valgt på et mye klarere politisk program. Vi trenger en ledelse som vet hvor de vil. Vi trenger en ledelse som har et klart program for hva de mener Rød Ungdom skal få til i virkeligheten, og hva som trengs i Rød Ungdom for å få til det.

Eksternt arbeid

- 2.39 Rød Ungdoms ledelse har i perioden forsøkt å gjøre Rød Ungdom til en mere ekstern organisasjon, gjennom å stå i spissen for valgkampen, Aksjon Stans Utlendingsloven, SOS-rasisme, åpne møter, og budsjettaksjoner.
- 2.40 Dette arbeidet har vi sett på som viktig i forhold til å gjøre Rød Ungdom til en mere åpen organisasjon, og motvirke sekterisme.
- 2.41 Dette har skjedd gjennom Aksjon Stans Utlendingsloven og Adopsjon av flvktninger. Dette mener vi er viktig i forhold til at venstresida skal få gjennomslaa politisk og at ungdom skal forholde seg til oss.
- 2.42 Vi mener at det å utvikle Rød Ungdom til å samarbeide med andre organisasjoner er en av måten å gjøre oss til en mer slakraftig organisasjon.
- 2.43 Vi er som oftest den dyktigste parten og vil derfor vinne oppslutning om våre linjer og vinne større tillit blant ungdom. På denne måten vil Rød Ungdoms politikk nå ut til flere ungdommer og vi vil få radikalisert større deler av det politiske ungdomsmiljøet.
- 2.44 Dette arbeidet er bare i start fasen og diskusjonen som nå er i

ånda er hvordan skal vi utvikle dette arbeidet. Et alternativ er å gå inn i valgallianser, et annet er å lage allianser kun på politiske saker der vi er enige.

- 2.45 AKP har nå gått inn for å stille valglister med andre i de fleste fylkene og vi må forholde oss til det: Konkret under dette valget og om vi mener det er ei riktig linje framover å bygge på.
- 2.46 Desverre har ikke AKP prioritert å få Rød Ungdom med i dette arbeidet. Dette sier en del om AKP's syn på Rød Ungdom, og har ført til at vi i mindre grad kan være ei kraft i valgarbeidet.

SKOLEPRIORITERING

- 2.47 Rød Ungdoms viktigste strategiske problem har i perioden vært skoleprioriteringa. I forhold til politisk innflytelse på skolene står vi i dag svakere enn vi gjorde ved forrige landsmøte. Rød Ungdom har gått på gang oppsummert at vi er nødt til å få til skoleprioriteringa dersom vi skal vinne større innflytelse blant ungdom.

De viktigste grunnene til dette er:

- 2.48 * Skal Rød Ungdom få innflytelse blant ungdom, må vi jobbe over tid i et bestemt miljø, blant én bestemt gruppe ungdom.
- Dersom vi ikke gjør det, vil vi kun vinne fram blant enkeltindivider, og vi vil lett bli spontanister, som sprinker fra sted til sted.
- 2.49 * Skoleungdom er den viktigste ungdomsgruppa å vinne innflytelse blant. Alle viktige ungdomsbevegelser må ha innflytelse på skolene for å bli en stor kraft.
- 2.50 * Interessekampen på skolene - kampen for kunnskap, og for en skikkelig offentlig skole for alle - er en av de viktigste kampene for arbeiderklassen som helhet.
- 2.51 Nedskjæringene i offentlig sektor, og kampen mot disse, gjør det enda viktigere å vinne skoleungdommen for et klassestandpunkt. Privatiseringa av skolene vil ramme arbeiderungdom og de som jobber i offentlig sektor.
- 2.52 At vi i denne perioden ikke har fått til skoleprioriteringa skyldes flere ting:
- * Det står motsigelser i Rød Ungdom på hva skoleprioriteringa er, og hvordan vi skal satse. Dette gir seg uttrykk i følgende: Dersom vi skal få til skoleprioriteringa krever det at alle krefter settes inn i forhold til skolene, og at vi i praksis må nedprioritere andre oppgaver.
- 2.53 * Skal alle skoleelever kun jobbe med interessekamp, eller skal de også ha andre, eventuelt interne, oppgaver i Rød Ungdom? Hva skal være viktigst for skoleelevene? Skal resten av organisasjonen utenom skoleelevene også ha skoleprioriteringa, eller skal de ha andre oppgaver; oppgaver som de synes de enklere kan makte?
- 2.54 * Skal de som jobber i interessekampen også jobbe i forhold til Rød Ungdom og verve medlemmer til Rød Ungdom som en viktig oppgave, eller er det andre som skal gjøre det? Trenger det å være en motsigelse mellom verving og det å jobbe i interesse-

kamp, eller er dette noe som henger nøye sammen?

- 2.55 Innrettinga på skolene henger mye sammen med prioriteringa av skolepolitikk. Den skolepolitiske diskusjonen i Rød Ungdom har i store deler av perioden vært vanskelig å reise på grunn av de harde slagene som sto på landsmøtet rundt skolepolitikk.
- 2.56 I perioden har vi sagt at det viktigste har ikke vært å jobbe snevert skolepolitisk på skolene, men å jobbe der. Anti-rasisme har vært det viktigste arbeidet vi har drevet på skolene. Dette var en naturlig oppfølging av arbeidet i Aksjon Stans Utlendingeloven.
- 2.57 Vi mener at det er viktig å drive anti-rasistisk kamp på skolene, men reiser vi ikke skolepolitisk debatt på skolene, vil vi ikke greie å reise skoleungdommene som ei kollektiv kraft mot regjeringas privatiserings- og nedskjæringspolitikk i forhold til skolene.
- 2.58 Skoleprioritering er ikke en enkel oppgave fordi det handler om å slå rot i norsk virkelighet. Det er mye lettere på kort sikt å hoppe fra sak til sak, alt etter hva den radikale delen av ungdommen er mest opptatt av i øyeblikket. På den måten greier vi å opprettholde Rød Ungdom på det nivået det er i dag.
- 2.59 Men skal vi få med oss større deler av ungdommen, krever det at vi slår rot blant vanlig ungdom, og får et politisk og organisatorisk feste.
- 2.60 YLI's fagopplæringsprogram har i dag et politisk feste blant yrkesskoleelevene. Dette er resultater av mange års arbeid i forhold til å stå på ei konsekvent linje i forhold til hvilken fagopplæring som tjener norske yrkesskoleelever.
- 2.61 I dag er det en tendens til at ungdoms som tradisjonelt sett betegnes som radikale organiserer seg utafor skolen. Mange radikale ungdommer ser ikke på seg sjøl som en kollektiv kraft uti fra sin skolesituasjon.
- 2.62 Derfor går skoleungdom enkeltvis inn i organisasjoner utafor skolen, for å være med på noe "stort". Men opp i mot dette sier organisasjoner at det er der de har skolegrupper de virkelig utgjør ei kraft.
- 2.63 Når organisasjonen består av flest ikke skoleelever er det tilsyneelatende lettere å få med ungdom gjennom andre organisasjoner enn de skolepolitiske.
- 2.64 Dette gjør at det krever en høy bevissthet rundt skoleprioriteringa dersom vi skal få den til, fordi det objektive grunnlaget i Rød Ungdom tilsier at vi vil gå til andre miljøer utafor skolen.
- 2.65 Det som først og fremst kan føre til at Rød Ungdom kan få til skoleprioriteringa er at vi utvikler politikk for hvordan vi vil jobbe på skolene framover.
- 2.66 Rød Ungdoms ledelsen og skoleutvalget har gjennom den siste skolekonfransen greid å snu utviklinga. Vi har fått opp diskusjonene rundt privatisering og OPP-89.
- 2.67 Ledelsen må også sluss for at alle skoleelever først og fremst skal jobbe på skolene. Dette arbeidet må fra ledelsen sin side bli hovedprioritert i den neste perioden.

- 2.68 Dette betyr også at vi må ha et sterkt skoleutvalg i Rød Ungdom som greier å reise diskusjoner og føre det fram til konkret handling ute på skolene.

ORGANISJONEN

- 2.69 (Utviklinga av sammensetninga, medlemsutviklinga blir skrevet etter at org.rapport er gjennomført.)
- 2.70 Maagasinet vårt, Rute-80, (som har skifta navn til Rebell i perioden) har blitt kvalitativt bedre, og hatt en betydelig økning i løssalg og abonnenter. Dette skyldes at Rute-80-redaksjonen har fungert som en permanent redaksjon med en god ledelse. Det å ha en sjølstendig redaksjon betyr at Rute-80 har blitt en viktigere del uavhengig av svingningene i sentralstyret.
- 2.71 I perioden har Rød Ungdom måttet utvikle en sjølstendig økonomi, da vi ikke lenger har statsstøtte. Dette har medført en strammere prioritering av våre utgifter.
- 2.72 Rød Ungdom har i perioden arrangert to vellykkede sommerleire med økende antall deltakere. Den siste var et forsøk på å løse litt på strukturen fra tidligere leire; mer kultur, mere konkrete aktiviteter etc. for å gjøre leiren breiere.

LAGSARBEID

- 2.73 Rød Ungdom sliter i dag med å gjøre lag til et senter hvor aktiviteten springer ut i fra. Ofte aktiviseres folk gjennom andre organer.
- 2.74 Dette problemet arter seg forskjellig i Oslo i forhold til resten av organisasjonen. I Oslo trekkes mye av folk til oppgaver uten at lagsstyret har innflytelse på disposisjonen av folk.
- 2.75 Medlemmene disponeres ofte av DS eller sentralstyret, eller at oppgaver organiseres av andre organ uten at lag har noe innflytelse. Dette undergraver lag som sjølstendige egne sentra for aktiviteten, og innskrenker demokratiet til medlemmene. Et annet problem for lag i organisasjonen er at uerfarne folk uten politisk autoritet settes til å lede lag. Disse ledes igjen av de erfarne kameratene som er vanlige medlemmer i lag. Derfor oppstår det ofte sentra i laget utafor lagsstyrene, enten det er rundt standsvirksomhet, radio, eller studier.
- 2.76 Deler av Rød Ungdom har diskutert dette og endra linje i forhold til valg til lagsstyret. De har bevisst jobba for å få et lagsstyre som består av de reelle lederne i laget. Uten den tynnen kan aldri lagsstyret bli et senter og lede lagsarbeidet.

DISTRIKTA

- 2.77 Rød Ungdoms ledelse har jobba for å stifte nye lag i samarbeid med AKP. Dette arbeidet har tildels ført til gode resultater og Rød Ungdom er i dag en organisasjon i større deler av landet enn ved forrige landsmøte.
- 2.78 Rød Ungdoms ledelse har i perioden ikke hatt en offensiv strategi på hvordan bygge organisasjonen. Vi har vært mere opptatt av å holde Rød Ungdom sammen internt. Da de største uenighetene har stått i Oslo, har også Oslo blitt det viktigste arbeidsområdet

til sentralstyret.

- 2.79 Dette har konkret gitt seg utslag i at vi har prioritert ned organisasjonsutvalget (heretter forkorta til org.utvalget) og dets arbeid som en konkret og målbevisst drivkraft for bygginga av Rød Ungdom. Det å ikke ha et sentralt org.utvalg betyr at vi ikke har fått noe politisk senter for oppbygging av Rød Ungdom.
- 2.80 Det viktigste vi kan oppsummere er at dersom ledelsen skal få til ei prioritering av distrikta, må vi ha politikk i forhold til hva vi vil med Rød Ungdom som en landsomfattende organisasjon. Dersom vi ikke har det betyr det at vi forholder oss likegyldig i forhold til hva som skjer der.
- 2.81 Vi må vite hvorfor f.eks. Troms Rød Ungdom er viktige i forhold til å forandre Norge til en sosialistisk stat, og har Troms Rød Ungdom noe å bidra med i forhold til helheten i Rød Ungdom.
- 2.82 Vi må som organisasjon tilkjempe oss mer kunnskap om forholdene og den konkrete virkeligheta på de enkelte plassene. Dette som utgangspunkt for en politisk plattform for bygging av distrikta i Rød Ungdom.
- 2.83 Dersom ledelsen ikke har noen linje på dette vil vi i enda større grad være preget av "Oslo-syndromet": Det skjer ikke noe av betydning nord for Sinsen-krysset og vest for Lysaker-elva.
- 2.84 Opp i mot dette har Rød Ungdom og ml-bevegelsen andre erfaringer. Det var distrikts -Norge som ledet an i EF-kampen i 1972, opp mot makt apparatet i Oslo.
- 2.85 I Rød Ungdom var det først og fremst i distrikta at nedskjæringskampen fikk betydning blant ungdom på begynnelsen av 80-tallet, og det var fra Bergen forslaget om "Våpen til Afghanistan" kom.
- 2.86 Dette blir også en diskusjon om hvordan distrikta skal ha makt i forhold til Oslo og sentralstyret, når Oslo utgjør den største delen medlemsmessig i Rød Ungdom. Hvordan bygge opp sterke lokale enheter, som har makt over helheten i Rød Ungdom.
- 2.87 Ikke-linja er i praksis ei linje for nedbygging av distrikta. Dette fordi den demokratiske sentralismen, som RU bygger på, blir undergravd om ikke ledelsen har ei bevist linje for distrikta.
- 2.88 I tillegg blir det en diskusjon om hvordan det konkrete kontaktnettet skal være:
- * Skal vi ha et sentralt org.utvalg som består av personer som har ansvaret for hvert sitt sted i hele perioden.
- 2.89 * Eller skal Arbeidsutvalget i sentralstyret ha den direkte kontakten, sånn at Arbeidsutvalget blir tvunget til å forholde seg til distrikta?
- 2.90 * Et annet alternativ er at vi har en reisesekretær som reiser til de prioriterte stedene over lengre perioder.
- 2.91 I hovedsak er den politiske bevisstheten rundt distrikta utgangspunktet for handling i forhold til dem.
- 2.92 I den perioden som har gått har vi hatt en lett blanding av flere modeller. Det har i hovedsak vært AU som har reist og i tillegg reisesekretær.

- 2.93 Et annet problem har vært at vi ikke har prioritert å følge opp de erfaringene vi har fått etter besøk i distrikta. Det har som oftest blitt hvert enkelt AU-medlems personlige erfaringer.
- 2.94 Dette fører til at organisasjonen; hverken det distriktet vi reiser til, RU sentralt eller andre distrikt, får ervervet seg denne kunnskapen. Dette er både amatørmessig og sløsing med ressurser. Det fører til at vi kan gjøre de samme feila om og om igjen.
- 2.95 I neste periode må vi både i Arbeidsutvalget og i sentralstyret ha en større diskusjon om organisasjonsoppbygginga, og vedta hvilke steder som skal prioriteres og hvordan det skal prioriteres.
- *10 Tilleggsforslag*
- 2.96 Hva kan sentralstyret bidra med i forhold til bygging av distrikta? Kan vi bidra med noe i hele tatt, eller er det kun de lokale kreftene som avgjør?
- 2.97 Sentralstyrets oppfatning er i dag at det er først og fremst i forhold til politiske diskusjoner vi kan bidra, og i forhold til å lage planer som passer for hele Rød Ungdom.
- 2.98 I-perioden har planene blitt lite retta inn på hva distriktene ser på som viktigst, men først og fremst i forhold til Oslo. Dette har ført til at distrikta ofte har prioritert andre ting enn det som er vedtatt i den sentrale planen.
- 2.99 Alle har prioritert anti-rasisme på et visst nivå, men utover det har det sprikt. Noen har jobba mest med bøllekurs, andre med interne studier, skolepolitikk, vervesirkler.
- 2.100 Dette fordi Rød Ungdom er kvalitativt forskjellig på de ulike plassene. Noen steder er kampen om å i hele tatt opprettholde et lag det viktigste, andre steder det å få starta SOS-rasisme det viktigste.
- 2.101 Arbeidsutvalget har i liten grad stillt og kjempa for ledelsens prioriteringer og linjer i distriktene, hverken pr telefon eller pr besøk. Dette har fått store konsekvenser for distriktene. Det har bl.a. ført til at ledelsens fostring av ledere i distriktene har vært stykkevis og delt, og dårlig som helhet.
- 2.102 Rød Ungdom har i dag tre typer distrikt:
- 1. Småplassene.**
- 2.103 Her er Rød Ungdom-aktiviten veldig opp og ned. De fleste små plassene er i en kontinuerlig oppbyggings fase. Dette skyldes at folk ofte flytter derifra når de er ferdige med skolegang. Derfor må Rød Ungdom her hele tida drive med kontinuerlig verving for å opprettholde Rød Ungdom. Og dette må gjøres i et kollosalt tempo, fordi folk flytter ofte ut.
- 2.104 Dette blir da svært vanskelig når det som oftest tar litt tid å gjøre folk til kommunister. Fordelen med småplassene er at du som oftest ikke drukner, og folk som blir med i Rød Ungdom der, må lære seg forsvare vår politikk. Det er vanskelig å qiemme seg bort.

2. Andre store byer.

- 2.105 Det er kanskje disse stedene Rød Ungdoms ledelse har nedpriori-

tert mest i perioden. Dette er på en måte lettest fordi, på disse stedene overlever Rød Ungdom fra år til år.

- 2.106 Hvis disse distriktene skal utvikle sine medlemmer og seg sjøl som organisasjon, må de verve. Dette som et grunnlag for å få politisk makt i forhold til ungdomsmiljø i byen. Samtidig er organisasjonen som oftest så liten at man må prioritere stramt skal man få til noe i det hele tatt.

3. Oslo.

- 2.107 Oslo-organisasjonen er så stor at her kan Rød Ungdom være veldig allsidig. Dette betyr at Rød Ungdom fungerer som et alternativ for flere typer ungdom. Du kan gå på skole, du kan være i jobb, du kan være interessert i anti-rasisme, eller jentekamp og begge deler + mye anna som Rød Ungdom driver med.
- 2.108 Problemet her kan være at folk spriker i for mange retninger, og at det er vanskelig å få med seg alle på en ting, og dra lasset i samme retning.
- 2.109 Det at Oslo er så stort betyr også at de ikke trenger å ha det samme fotfeste på skolene som de andre delene av organisasjonen for å opprettholde aktiviteten.
- 2.110 Forståelsen for at Rød Ungdom er svært forskjellig fra sted til sted har vært for dårlig i sentralstyret, og dette har ført til at vi i de sentrale planene har gitt hele organisasjonen samme oppskrift.
- 2.111 Når dette da ikke har fungert ute i virkeligheten, har de ulike delene av organisasjonen gjort det de sjøl syntes var best.
- 2.112 Dette har fungert i de sterkeste distrikta, som har greid å stake ut en egen kurs uavhengig av støtta fra sentralt. Andre steder har det ført til at organisasjonen har hoppet fra prosjekt til prosjekt uten å få støtte, noe som igjen har ført til en svekka organisasjon.
- 2.113 I neste periode krever det at sentralstyret hører på distrikta når de sier at de ikke kan drive både med anti-rasisme, studier, jentekamp, skolepolitikk, Rute-80 og verving samtidig, og at vi sammen kommer fram til hva som er viktigst for hvert enkelt sted.
- 2.114 Samarbeidet mellom de enkelte distrikta er også viktig. Dette samarbeidet kan startes og utvikles på en distriktskonferanse i perioden, for å bygge opp distrikta utafor Oslo.

VERVING OG FOSTRING

- 2.115 Rød Ungdom har i perioden gått litt tilbake medlemsmessig. Dette henger sammen med at vi har drevet for dårlig særegent vervearbeid, og at vi ikke har klart å holde godt nok på de medlemmene vi har vervet.

Grunnlaget for verving er to ting:

- 2.116 * Det arbeidet vi driver ute blant folk: i interessekampen og i frontarbeidet. Det er gjennom dette arbeidet vi bygger opp tillit blant folk, og det er gjennom dette arbeidet vi kommer i kontakt med folk.

- 2.117 * Hvordan vi klarer å markere Rød Ungdom som organisasjon. Som et politisk og ideologisk alternativ for ungdom.
- 2.118 Samtidig må Rød Ungdom drive et særegent vervearbeid dersom vi skal klare å verve. Vi må drive studiesirkler etc med konkrete vervemålsettninger. Dette arbeidet må drives kontinuerlig.
- 2.119 Vi kan også oppsummere at grunnlaget for verving til RU må være miljøene vi jobber i eksternt.
- 2.120 Dette går på at RU må være en organisasjon som har noe å tilby til de vi verver; at vi er en organisasjon som fostrer og utvikler medlemmene våre.
- 2.121 Om Rød Ungdom skal utvikle og fostre medlemmene våre, må vi klare:
- * vi må drive kontinuerlig skoleing og studier i organisasjonen.
 - * Det arbeidet vi driver internt må støtte opp under det arbeidet vi driver eksternt. Dette dreier seg om at interessekampaktivistene og frontaktivistene våre må få "mat" og inspirasjon til dette arbeidet i Rød Ungdom. Vi må utvikle linjer for hva vi skal stå for i fronten, og hva vi kan tilføre fronten.
 - * Rød Ungdom må markere seg som organisasjon. Gjennom å prøve vår helhetlige politikk og argumentasjon ut mot hva andre folk mener, vil vi både få styrke medlemmene våre - og vi vil få bedre forutsetninger for å kunne utvikle en riktig politikk.
- 2.122 I denne perioden har RU klart å få det eksterne og det interne arbeidet mot rasismen til å henge sammen, og vi har klart å styrke medlemmene våre som antirasister.
- 2.123 Det vi derimot ikke har klart så godt, er å drive kontinuerlige studier, og å profilere Rød Ungdom som organisasjon. Vi har derfor i liten grad klart å fostre medlemmene våre som kommunister. Vi har bare klart å få til den ene av de tre forutsetningene for å fostre.
- 2.124 Skal RU vokse medlemsmessig, og skal vår politiske innflytelse vokse, må vi klare bedre det særegne arbeidet med verving og fostring.

KONKLUSJON

- 2.125 Tilsynelatende kan det se ut som om Rød Ungdom har mange organisatoriske problemer. Sentralstyret er bare tildels enig i at dette er riktig.
- 2.126 I hovedsak bunner de organisatoriske problemene i at vi ikke har en klar nok linje i forhold til hva vi vil med Rød Ungdom.
- 2.127 Dette får igjen konsekvenser for disktrikt og lag som skal gjennomføre Rød Ungdoms politikk. Organisasjonen får lite retningslinjer fra ledelsen å forholde seg til.
- 2.128 Dette fører til at lag og disktrikt lager sin egen linje uavhengig av resten av organisasjonen.
- 2.129 Eller at lag og disktrikt ikke helt vet hva de skal holde på med, og hele tida begynner på nye prosjekter de etter kort tid oppsummere var feil, for å igjen begynne på noe nytt.

- 2.130 I neste periode trenger vi en ledelse som møyte klarer vet hva de mener. Rød Ungdom skal jobbe med, og aktivt kjemper for sine linjer i organisasjonen. Da har Rød Ungdom en ledelse å forholde seg til, som gjør at vi ikke så lett vandrer ut i tåkeheimen.
- 2.131 I tillegg må sentralstyrets daglige ledelse styrkes. Kontoret må rustes opp til å i større grad kunne bistå distrikta.

K A P I T T E L 3

A N T I - R A S I S T I S K A R B E I D

- 3.1 Sommeren 1987 var det diskusjoner i Rød Ungdoms ledelse om hva vi skulle prioritere som hovedsak. Forslag som ble reist var miljøvern, skolepolitikk, jentekamp og anti-rasistisk arbeid.
- 3.2 De to sakene som dekte seg ut var jentekamp og anti-rasistisk arbeid. Men ikke før juletid 1987, ble det klart at sentralstyret prioriterte anti-rasisme på topp.
- 3.3 Rød Ungdom vil forandre verden. Dette gjør vi på to måter: Det ene er å kjempe for bedre forhold for folk i dag, det andre er å kjempe for et sosialistisk Norge.
- 3.4 Rød Ungdoms sentralstyre så anti-rasistisk kamp som et viktig område for Rød Ungdom å jobbe med. Vi kunne ikke sitte stille i forhold til den utviklingen vi så:
- 3.5 Den rike verdens plyndring av den 3. verden bare vokste, samtidig om flyktningestrømmen fra den 3. verden bare økte. Mens Europas borgerskap ønsket å stenge grensene for folk fra 3. verden.
- Endringsforbøg
- 3.6 I Norge kom rasismen opp på dagsorden i forhold til lovforslaget om en ny og mer rasistisk utlendinglov, og i tillegg Fremskrittspartiets propaganda utkjør mot innvandrere.
- 3.7 Mange så det som vanskeligst å ta Carl I Hagen på rasisme, men på den andre sida så var det sann at dersom vi ikke greide å vinne oppslutning på vår anti-rasistiske politikk, hadde vi lite å bidra med som en kommunistisk ungdomsorganisasjon.
- 3.8 Rød Ungdom var hverken de eneste eller første som har jobba med antirasisme. Grupper i og utenfor ml-bevegelsen har i lenge tid jobbet mot rasisme, og spesielt da Anti-Rasistisk Senter og SOS-rasisme som innvandrerne sjøl har leda.
- 3.9 Men sentralstyret mente at Rød Ungdom kunne styrke den anti-rasistiske kampen. Vi har lang erfaring i forhold til arbeidet blant ungdom, spesielt på skolene og det er viktig for at den

anti-rasistiske bevegelsen skal få fotfeste blant ungdom at den også er organisert på skolene.

- 3.10 I tillegg kunne vi som organisasjon stille oss i spissen for at også andre ungdomsorganisasjoner stilte anti-rasistisk arbeid på dagsorden.
- 3.11 Vi i Rød Ungdom er internasjonallister. Arbeidere og undertrykte i alle land, foren dere, er vår parole. Vi mener at vanlige folk i Norge og folk i 3. verden har felles interesser. Vi må stå på samme side dersom vi skal få makt. Derfor ville Rød Ungdom gå inn i den antirasistiske kampen for å bidra til å forene arbeidere fra forskjellige land, og føre den antirasistiske kampen mot staten, opp mot at vanlige folk skal sloss seg i mellom.

BEGRUNNELSEN FOR DEN ANTI-RASISTISKE PRIORITERINGA

- 3.12 Sentralstyret prioriterte anti-rasisme som Rød Ungdoms hovedsak fra desember 1987 med følgende begrunnelse:

- * Det er en del av kampen mot borgerkapets omstilling og rasing av Norge.
- * Anti-rasisme er et viktig vannskille blant ungdom. Det betyr at hvilket standpunkt ungdom tar til rasisme i stor grad forteller hva de mener om andre politiske spørsmål.
- * Det er, uavhengig av oss, en forholdsvis sterk anti-rasistisk bevegelse blant ungdom.
- * Den nye utlendingsloven ble fremlagt i 1987, og den betydde en lovfesting av en mer rasistisk flyktningepolitikk enn tidligere.

- 3.13 Sentralstyret ville at vårt anti-rasistiske arbeid skulle skje gjennom: Kamp mot den nye utlendingsloven og dermed "Aksjon Stans Utlendingsloven".

- 3.14 Dette forslaget sto opp i mot hovedprioriteringa som landsmøtet hadde vedtatt, i forhold til å sette jentekamp og bygging av Jentefronten til en landsomfattende organisasjon som hovedoppgave.

- 3.15 Vi valgte anti-rasisme fordi vi mente at virkeligheten rundt oss med det nye lovforslaget pressa oss til å ha dette som hovedsak. Vi mente at Rød Ungdoms arbeid kunne bidra til at dette lovforslaget ble forhindra.

- 3.16 Etter ASU mai 1988 vedtok sentralstyret at anti-rasistisk arbeid skulle være hovedprioritert oppgave fram til landsmøtekampanja 1989. Det anti-rasistiske arbeidet skulle drives rundt etablering av skolegrupper mot rasisme og arbeid i SOS-rasisme etter at ASU ble oppløst.

AKSJON STANS UTLENDINGSLOVEN

- 3.17 ASU ble starta etter initiativ fra Rød Ungdom, i forbindelse med vårt forslag til kritikk mot utlendingslovforslaget, som vi reiste på LNU (Landsrådet for norske ungdomsorganisasjoner), sitt representantskapsmøte i november 1987.

- 3.18 Rød Ungdom fikk med seg alle organisasjonene utenom Unge Høyre til støtte for denne kritikken. Etter møtet tok Rød Ungdom initiativet til dannelsen av ASU og fikk med 19 organisasjoner. ASU samla inn 12.000 underskrifter mot den nye utlendingsloven.
- 3.19 Hverken ASU eller andre som jobba mot det nye lovforslaget til Utlendingslov greide å stanse forslaget i Stortinget. Til det ble ikke presset stort nok.
- 3.20 Men ASU bidro sterkt til at utlendingsloven ikke kunne bli vedtatt i stillhet. Den samlet organisasjoner som ikke har samarbeidet før til felles kamp mot den statlige rasismen. Til og med KrFu snakka om statlig rasisme.
- 3.21 Etter ASU har mange humanistiske og kristne organisasjoner sett på kamp mot rasisme som en av de viktigste sakene sine.
- 3.22 De fleste Rød Ungdomlag jobba mot det nye forslaget til utlendingslov, men det tok litt tid før vi skjønnte hvordan. Dette var en ny måte for Rød Ungdom å jobbe på. Vi skulle samarbeide med andre organisasjoner som vi tidligere hadde liten kjennskap til.
- 3.23 Troms Rød Ungdom greide dette bra. De fikk knytta bånd med mange ulike organisasjoner og enkeltpersoner som sammen leda arbeidet mot den nye utlendingsloven.
- 3.24 I de fleste største byene ble det arrangert demonstrasjonstoa mot utlendingsloven.
- 3.25 ASU la også et godt grunnlag for videre anti-rasistisk arbeid, fordi dette arbeidet i ASU avdekket et rasistisk lovverk. Det er lettere å organisere sivil ulydighet mot et lovverk som mange oppfatter som rasistisk.
- Tilleggs forslag
- 3.26 Etter ASU satte vi bygging av SOS-rasisme som den viktigste oppgaven i det anti-rasistiske arbeidet.

SOS-RASISME

- 3.27 Programmet vårt i SOS-rasisme mente sentralstyret skulle være:
- * Kamp mot statlig rasisme.
 - * Internasjonal solidaritet.
 - * Utvikle linjer for å slå tilbake tilbake de ekstreme høyre-kreftene.
 - * Kjempe for at SOS-rasisme kunne bli et aksjonssenter mot alle former for rasisme.
 - * Sloss for at SOS-rasisme skulle bli en grunnplansstyrt organisasjon.
- 3.28 Vi satte opp tre saker som vi mente var viktig at SOS-rasisme-gruppene jobbet med:
- * Generell informasjon, utadrettet aktivitet gjennom åpne møter, uttalelser osv.
 - * Aktivt propaandere nødvendigheten av å skjule flyktninger.

* Slass mot opprettelsen av Sør-Afrikansk konsulat i Norge.

- 3.29 Vi hadde som mål og først og fremst organisere SOS-rasisme på skolene.
- 3.30 De fleste stedene i Rød Ungdom har en fot innafor SOS-rasisme. Men det er veldig varierende i hvilken grad man ser det som riktig å prioritere SOS-rasisme.
- 3.31 Rød Ungdoms ledelse har ikke greid å få hele organisasjonen tent på denne oppgaven. Men dette henger også sammen med at deler av organisasjonen mener det er viktigere å prioritere Adopsjon av flyktninger på skolene; at de ser at de kan oppnå større resultater på den måten.
- 3.32 I dag er det først og fremst ikke skoleelever som jobber med SOS-rasisme. Modellen er nå å organisere SOS-rasismegrupper i byer og bydeler og ha skolene der som målgruppe.
- 3.33 Spesielt har et lag i Oslo vellykka resultat, da de har startet anti-rasistisk cafe gjennom SOS-rasisme i denne bydelen.
- 3.34 Et annet problem som har oppstått en del plasser i forhold til SOS-rasisme er at Rød Ungdom blir sittende å drive to organisasjoner. Det er det lite poeng i. Målet må jo være at vi greier å trekke til oss mange folk utenifra og få dem til å drive SOS-rasisme.

SKJULING AV FLYKTNINGER OG ASYLSØKERE

- 3.35 Lag og medlemmer i Rød Ungdom har i lengre tid jobba direkte i forhold til flyktninger og asylsøkere. Dette har blant annet skjedd gjennom støtte til de sultestreikende asylsøkerne i Lambertseter kirke våren 1987, gjennom skjuling av flyktninger og gjennom å være i et miljø sammen med flyktninger.
- 3.36 Dette arbeidet har vært viktig. Vi kan ikke føre anti-rasistisk kamp på vegne av folk, eller bare for arbeiderklassen i Norge sin del. Vi må føre kampen sammen med dem som merker rasismen på kroppen.
- 3.37 Arbeidet med flyktninger og asylsøkere har ført til at det på Rød Ungdoms sommerleire har kommet forholdsvis mange flyktninger og asylsøkere. Hele organisasjonen har på denne måten hatt muligheten til å lære mere om hvordan rasismen fungerer. At dette ikke bare er et spørsmål om begreper og tall, men om levende mennesker som har mye å lære oss.
- 3.38 Særlig etter at den nye utlendingsloven ble vedtatt har behovet for å skjule asylsøkere blitt stort. Rød Ungdom mener det er riktig at vi stiller oss i spissen for dette arbeidet.
- 3.39 Men det har gått en del diskusjoner på hvordan organisere det. Det har blitt sånn at noen Rød Ungdommere har fått alt ansvaret for skjuling av flyktninger. Dette er ingen holdbar løsning.
- 3.40 Hovedmetoden for å skjule flyktninger mener vi må være at skoler adopterer flyktninger. På denne måten vil mye større deler av ungdommen forholde seg til at folk blir kasta ut av landet, og reagere mot det. På denne måten kan hele Rød Ungdom som organisasjon, og ungdom ellers, bidra til skjulearbeidet.

ORGANISERT RASISME

- 3.41 Framover blir det sannsynligvis også en sterkere og mer ekstrem motstand mot flyktninger fra høyresida som vi må møte. Erfaringene så langt sier oss at det bare er brei mobilisering som hjelper for å slå dem tilbake.
- 3.42 Det har i perioden vokst fram organiserte rasistiske organisasjoner, med FMI (Folkeaksjonen mot innvandring), som den største. Men dette har også ført til styrka motstand, og det er grunnlag for at denne motstanden kan være ganske militant.
- 3.43 Oslo Rød Ungdom har her gått i spissen og mobiliserte Rød Ungdom mot Arne Myrdal og FMI's landsmøte i Arendal våren 1988.

STUDIER RUNDT HOVEDOPPGAVEN

- 3.44 Organisert teoretisk skoling rundt hovedoppgaven har vi hatt på sommerleiren i 1987, obligatorisk laqsmøte høsten 1987, imperialism og rasisme høsten 1988, og rasisme og imperialism på distriktsleire.
- 3.45 Dette arbeidet kan oppsummeres som forholdsvis grundig, og gjort at Rød Ungdom som helhet har et høyt nivå på rasisme/imperialisme.
- 3.46 I diskusjonen om rasisme har det stått motsigelser rundt innrettinga på det anti-rasistiske arbeidet. Skal vi ta flyktingers utgangspunkt, eller skal vi ta den hvite arbeiderklassen og ungdoms utgangspunkt.
- 3.47 Videre har det stått motsigelser på plana for innvandring til Norge: om en s nn plandiskusjon vil stenge folk ute fordi kapitalismen ikke har bruk for flere folk, eller om en s nn diskusjon vil føre til at folk i Norge ønsker å ta i mot folk fra andre land som ønsker å bosette seg her.
- 3.48 R d Ungdoms landsmøte skal vedta en anti-rasistisk plattform som oppsummerer diskusjoene og erfaringene vi har.

KONKLUSJON

- 3.49 R d Ungdoms anti-rasistiske prioritering har styrka oss politisk. Vi har fått fotfeste i en ny del av det politiske landskapet. Vi har fått nye kunnskaper, nye erfaringer om Norge og om verden som vi ikke hadde hatt foruten denne prioriteringa.
- 3.50 Medlemmene i Rød Ungdom har evna gjennom handling og diskusjon å utvikle politikk som gjør at vi tørr å være offensive anti-rasister, og vinne nye ungdommer på dette grunnlaget.
- 3.51 R d Ungdoms ledelse mener at Aksjon Stans Utlendingsloven er det arbeidet vi fikk til best. Gjennom dette arbeidet kom vi ut til grupper vi tradisjonelt ikke har samarbeidet med.
- 3.52 På denne måten starta vi arbeidet med å bygge oss opp tillitt blant andre organisasjoner, noe som betyr at vi får større sl kraft enn når vi jobber alene.
- 3.53 Arbeidet med å bygge allianser med andre organisasjoner må fortsette, det er et viktig bidrag i forhold til å få gjennomslag for vår politikk blant større deler av den norske befolkninga.

- 3.54 Etter sommerleiren 1988 har ikke Rød Ungdoms ledelse greid å stake ut en bra nok kurs for hvordan jobbe anti-rasistisk.
- 3.55 Vi greier å reagere når staten gjennom utlendingsloven eller FMI kommer med rasistiske angrep, men vi greier ikke å legge premisene sjøl. Rasistene kommer først med utspill, så reagerer vi.
- 3.56 Det har preget arbeidet vårt fra høsten 1988 at vi har prøvd oss på mange ting, men ikke satsa fullt og helt på noe. Det vi har gjort er følgende:
- 3.57 Operasjon Daagsverk på skolene, SOS-rasisme-grupper, Skjul en flyktning, adopsjon av flyktninger. Men organisasjonen har ikke greid å samle seg rundt en oppgave.
- 3.58 Dette kan være en styrke dersom vi får det til, men hovedsida har vært at det meste har blitt halvveis, og derfor har vår anti-rasistiske slagkraft blitt mindre.
- 3.59 En annen svakhet med det anti-rasistisk arbeidet er at Rød Ungdom bare unntaksvis har greid å verve flyktninger og innvandrere til Rød Ungdom. Det sier også at Rød Ungdom er en hvit organisasjon som ikke appellere til ikkenorske folk.
- 3.60 Rød Ungdoms sentralstyre mener at for å komme på offensiven i kampen mot rasisme, må vi inn på skolene. Måten å gjøre dette på er å sette i gang med adopsjon av flyktninger.

K A P I T T E L 4

S K O L E P O L I T I S K A R B E I D

- 4.1 Den viktigste politiske hendelsen i perioden var lærerstreiken i januar 1988, og opprettelsen av elevorganisering av typen AKSEL (Aksjon Solidaritet Elev-Lærer).
- 4.2 Denne kampen viste oss kimen til den bevegelsen som kan utrette noe i kampen mot raseringen av skolen. Den avslørte i stor grad ledelsen i NGS, som oppførte seg som streikebrytere og direkte overløpere når de ble pressa.
- 4.3 Samtidig fikk vi se hvor viktig alliansen mellom lærere og elever er for å reise kampen på skolene.
- 4.4 Rød Ungdommere gjorde en god jobb med AKSEL, og gikk blant annet i spissen for sympatistreiker på skolene.
- 4.5 Til tross for at Rød Ungdommere gjorde en god jobb, avslørte

denne kampen det handikapedet det er å stå svakt på skolene..
Opprøret på grunnplanet var stort, men mangla i stor grad ledere
til å organisere det og utvikle det til noe mer.

- 4.6 Kampen visste samtidig betydninga av Rød Undoms innflytelse i YLI. YLI-folk stod hele tida på de riktige linjene i kampen, og hadde en offensiv stil som var viktig for å heve kampmoralen blant lærerne.
- 4.7 Jobbinga med NGS har i perioden vært prega av tilbakeslag. Vi har blant anna mista innflytelsen i to GU-er ; Troms og Sør-Tr.lag. Dette henger sammen med flere ting. Rød Unqdom har store problemer med å utvikle politikk for gymnasa som mobiliserer gymnasiaster til kamp.
- 4.8 Skolediskusjonen rundt landsmøtet i 1987 var for mange interessekjempere på gymnasa en kime til ny aktivitet. Men diskusjonen ble i liten grad ført ut på skolene og knytta til den konkrete interessekampen.
- 4.9 En anna svakhet i vårt arbeid i GU-ene har vært at vi har hatt for liten støtte på grunnplanet til å tåle maktkamp med Unge Høyre og AUF.
- 4.10 Dette tilbakeslaget førte til at mange av våre dyktige skoleelever slutta å jobbe skolepolitisk på skolene. Ledelsen har ikke greid å støtte disse folk sånn at de på ny er villige til å satse skolepolitisk.
- 4.11 I dag står det uenigheter i Rød Unqdom om hvor viktig det er å prioritere skolepolitisk arbeid på gymnasa. En del er redde for at skolepolitisk arbeid fører til pamperi og at vi ikke knytter oss til vanlig unqdom på denne måten.
- 4.12 Opp i mot dette mener sentralstyret at skolepolitisk arbeidet er grunnlaget for å reise vanlig unqdom til kamp. Vi skal ikke jobbe på NGS-ledelsens premisser sjøl om vi jobber i NGS.
- 4.13 I dag ser vi at uhyggelig mange skoler er trua av nedleggelse og innskrenking. Og vi ser også at skoleelever i hele landet protesterer mot dette. Men ofte er protestene enkeltvis i form av brev til ordføreren, underskrifteskampanjer, demonstrasjoner.
- 4.14 Oppgaven vår er å samle disse opprøra så elevene ikke blir stående å sloss mot hverandre. De er for å legge ned naboskolen, men ikke sin egen.
- 4.15 Rød Unqdommere jobber fortsatt bra i YLI og går i spissen for viktige skolepolitiske kamper. Rød Unqdom har i perioden jobba for å ha en kontinuerlig oppbacking av YLI-folk sentralt. Dette er ei positiv utvikling.
- 4.16 Svakheten er at vi ikke har greid å få til ei prioritering av YLI-arbeid på landsbasis. Dette skyldes at Rød Unqdom har utrolig få yrkesskoleelever, og at vi ikke greier å knytte YLI-jobbing på grunnplanet til de helhetlige planene til Rød Unqdom.
- 4.17 Det at Rød Unqdom ikke har prioritert de skolepolitiske diskusjonene har vært ei begrensing i forhold til å støtte og utvikle våre medlemmer i interessekampen. Dette har også vært grunnlaget for motsigelser mellom Rød Unqdommere i YLI og sentralstyret.
- 4.18 Sentralstyret mener at skolepolitiske arbeidet ikke har fått den plassen i organisasjonen den skulle ha hatt. Problemene med å

vinne oppslutning rundt skoleprioriteringa hender nøye sammen med dette.

- 4.19 Derfor mener sentralstyret at en forutsetning for at skoleprioriteringa skal lykkes er at interessekampen på skolene er rykgraden i ei slik prioritering.
- 4.20 Det er med andre ord nødvendig at hele organisasjonen er innretta på skoleprioritering; den må sammelignes med AKPs arbeiderklasseinnretting.
- 4.21 Rød Ungdoms skoleutvalg arrangerte våren 1989 en vellykka skolekonferanse. Denne konferansen markerte starten på Rød Ungdoms offensiv i forhold til skoleprioriteringa.
- 4.22 Skoleutvalget greide å stille seg i spissen for et riktig politisk løp, gjennom OPP-89 og kampen mot privatiseringa av den offentlige skolen. Kampen mot privatiseringa, må bli den viktigste Rød Ungdom fører i åra framover.
- 4.23 Vi må studere hvorfor borgerskapet ønsker å rasere offentlig sektor. Privatiseringa hender sammen med ønsket om å internasjonalisere norsk økonomi. Til det trengs det penger og de må taes fra folk her i landet; gjennom å blant anna rasere den offentlige skolen.
- 4.24 Rød Ungdom trenger også kunnskap om hvordan dette har utvikla seg i andre europeiske land, EF-landa, der internasjonaliseringa av økonomien har kommet lenest.

K A P I T T E L 5

J E N T E P O L I T I S K A R B E I D

- 5.1 Rød Ungdom prioriterte ikke Bygging av Jentefornten reelt sett utenom Oslo og Akershus. Fra desember 1987 ble dette ei bevisst linje fordi:
- * Det var en bevegelsen rundt oss som pressa fram prioritering av anti-rasisme.
 - * Det var ikke noen sterk bevegelse rundt oss som pressa på for særegen jenteorganisering. Vi måtte i tilfellet i stor grad lae bevegelsen sjøl.
- 5.2 Det var riktig å sette bygging av Jentefronten som et langsiktig mål i planen fra forrige landsmøte, men det er ingen sterke bevegelser blant unge jenter i dag som krever bygging av Jentefronten.
- 5.3 Derfor, samt at vi prioriterte anti-rasisme fra desember 1987,

gjorde at vi ikke greide målsettinga vi satte oss på landsmøtet i 1987.

- 5.4 Men unge jenter er i dag ei viktig politisk kraft i mange miljøer. Mange politiske ungdomsorganisasjoner har jenter som ledere. I tillegg er unge jenter ei viktig kraft i kampen for sjølbestemt abort, og kampen mot den seksualiserte undertrykkinga.
- 5.5 Disse jentene knytter seg til kvinnepolitiske miljøer som kvinnefronten, Krisesenterbevegelsen, Kvinnehuset, lesbiske organisasjoner.
- 5.6 Som et ledd i den langsiktige strategien om å bygge en egen Jentefront, må Rød Ungdommere aktivisere seg i Kvinnefronten o.l.

JENTEKAMP I RØD UNGDOM

- 5.7 Jentekampen og bevisstheten rundt jentekampens betydning i Rød Ungdom har ikke styrka seg i perioden.
- 5.8 Skal dette skje trenger vi et eksternt program å sloss for ute i virkeligheten. Fordi jentekampens betydning i Rød Ungdom må sees i sammenheng med hva vi skal jobbe med utafor.
- 5.9 Jentelederne i Rød Ungdom ble valgt til ledere i hovedsak fordi de var de beste, og ikke ut i fra et jentepolitisk program for bygging av Rød Ungdom med en jenteledelse. Dette har ført til at mange jenteledere har måttet kjempa utrolig hardt for å være ledere.
- 5.10 Rød Ungdoms jenter må utvikle bevisste linjer for når og hvordan vi ønsker å stille som ledere. Vi må utvikle politikken rundt en kollektiv jenteledelse.
- 5.11 Hvordan skal vi fungere i et kollektiv og ikke bli stående alene og forsvare oss? Hvordan skal vi få respekt som ledere uten å spille den sterke far som alle skal underlegge seg?
- 5.12 Dette er en vanskelig oppgave da dette systemet - kapitalismen - bygger på enerådende heskere, og ikke på kollektiv ledelse.
- 5.13 Samtidig så vet alle som har jobbet i en kollektiv ledelse, at det fungerer mye bedre. Vi greier å utnytte langt flere ressuser og får til mye mere.
- 5.14 Jentekonferansen våren 1988 ble en suksess i seg sjøl, med omtrent 130 folk, gode innledninger og bra diskusjoner. Den burde blitt starten på en diskusjon i og rundt Rød Ungdom, men i stedet ble det en foreløpig sluttstrek.

BØLLEKURSENE

- 5.15 De bøllekursa vi har gjennomført har også i denne perioden vist seg å være vellykka. Høsten 1987 hadde vi en egen bølleder-konferanse, der vi oppsummerte bølgebevegelsen til nå, og diskuterte innledningene i bøllemappa.
- 5.16 Det var på forhånd uenigheter i Rød Ungdom om hvordan vinkle på bøllekursa skulle være. Noen mente at opplegget i bøllemappa ikke førte til aktivitet blant jentene som deltok, og ville rette

den mere inn på hvilke kamper som er viktige i dag og hvordan unge jenter bør delta i dem.

- 5.17 Andre mente igjen at det var bra at hovedinnledningen var sånn som den var, fordi den avslørte den skjulte undertrykkinga av jentene i skolen, og at heller kurset måtte diskutere hvordan en skulle kjempe i mot undertrykkinga.
- 5.18 Bøllelederkonferansen mente at de ikke var riktig at alle skulle ha samme innledningen, og at folk måtte lage sin egen vinkling på kursa. På den måten skolerer nye bølleledere seg og gamle utvikler seg.
- 5.19 Sentralstyret mener at vi må nå sette inn krefter på å utvikle bøllekurs, og først og fremst i forhold til å lage en kamplattform for unge jenter.
- 5.20 Vi anbefaler det neste sentralstyret til å prioritere en ny bøllelederkonferanse med dette som mål.
- 5.21 Bøllekurs i Rød Ungdom blir drevet på to måter. Den ene er at man bestiller bøllekurs fra det sentrale jenteutvalget, den andre måten er at lag sjøl arrangerer bøllekurs. Den siste måten oppsummerer vi som den beste. Folk fra laga kan lettere følge opp folk videre og bøllekurset blir noe mer enn ei helg.

K A P I T T E L 6

ARBEIDET FRAMOVER.

- 6.1 I neste periode vil Rød Ungdom stå overfor mange politiske utfordringer. Den generelle skjerpelsen av klassekampen vil uttrykke seg gjennom ulike bevegelser blandt ungdom: privatisering av skolen, miljøvern, anti-rasisme, EF, jentekamp og andre.
- 6.2 Skal disse bevegelsene styrke seg og dra i samme retning er det nødvendig at de har en klarere strategi og skarpere analyser av den faktiske situasjonen. Dette er knyttet til den kommunistiske fortroppens oppgave.
- 6.3 På den ene sida må bevegelsene tilføres skarpe og helhetlige analyser.
- 6.4 På den andre sida er det umulig for oss å kunne bidra med skarpe analyser og helhetsperspektiv uten å være en del av disse kampene. Hele vår eksistens er truet om vi ikke er knyttet til og lever i disse bevegelsene.
- 6.5 Vår særegne kommunistiske oppgave er å knytte den vitenskapelige marxismen til den konkrete klassekampen. Her går det et skille

mellom den revolusjonære linja og den reformistiske linja.

- 6.6 Den konkrete klassekampen eksisterer uavhengig av den kommunistiske bevegelsen. Kapitalismen produserer hver dag nye grunner for at klassekampen skjerpes. Vår hovedoppgave er å lede og utvikle disse bevegelsene mot kapitalismen og for sosialismen.
- 6.7 Skal dette være mulig må Rød Ungdoms medlemmer ha en grundig forståelse av den vitenskapelige marxismen og delta i de ulike bevegelsene. Da kan vi spille en ledende revolusjonær rolle.
- 6.8 Rød Ungdom er i dag en liten organisasjon med store oppgaver foran seg. Det vil kreve stramme prioriteringer av de kreftene vi har til rådighet, og det kreves grundige analyser av hva vi til en hver tid skal kjempe for og imot.
- 6.9 Ledelsen må gå i spissen for at medlemmene først og fremst jobber med de oppgavene Rød Ungdom prioriterer.
- 6.10 Rød Ungdom har i dag to strategiske svakheter, som vi i den neste perioden må arbeide for å forandre på.
- 6.11 * DEN FØRSTE strategiske svakheten er at storparten av medlemmene i Rød Ungdom ikke er skoleelever. Dette gjør at vi ikke har hovedtyngden i den virkeligheten som flertallet av ungdom i Norge er i - skolene.

Denne sammensetninga av organisasjonen er en viktig faktor som virker mot å få til skoleprioriteringa.

Medlemmenes praksis og tenkning retter seg i forhold til ulike arbeidsplasser og andre miljø enn skolene.

Rygraden i skoleprioriteringa er interessekamparbeidet på elevråd, YLI og NGS.

- 6.12 * DEN ANDRE strategiske svakheten Rød Ungdom har, er for lavt kunnskapsnivå i forhold til marxismen. Dette er et hinder for å styrke Rød Ungdom og en svakhet i forhold til vårt frontarbeid.

KONKRET ARBEID FRAMOVER

- 6.13 Rød Ungdoms oppgaver i neste periode er i prioritert rekkefølge:

1. Skolepolitikk.
2. Studier i marxisme.
3. Arbeid i SOS-rasisme, jentepolitikk og natur og miljø.

→ Endringsforslag

1. SKOLEPOLITISK ARBEID

- 6.14 Skoleelevene må frigjøres fra annet arbeid, for å jobbe i elevråd og elevorganisasjonene. Hvis skoleelevene skal prioritere annet arbeid, må dette først diskuteres i organisasjonen.
- 6.15 Den skolepolitiske diskusjonen i Rød Ungdom må gjenreises; gjennom analyser og undersøkelser som det sentrale skoleutvalget går i spissen for, skolekonferanser og obligatoriske lagsmøter om skolepolitikk.
- 6.16 Rød Ungdom har vedtatt sin interne plattform for å sikre å bygge en grunnplansopposisjon i NGS; nemlig OPP-89. I tråd med

OPP-89 blir den viktigste skolepolitiske kampsaka i kommende periode kampen mot privatisering av skoleverket.

- 6.17 Rød Ungdom må arbeide gjennom elevorganisasjonene og i EMPAS (Elevaksjonen Mot Privatisering Av Skolen) med dette.

→ Tilleggsforsl. nr. 8

- 6.18 På lengre sikt må vi arbeide for å utvikle grunnlaget til å bli en breiere skolepolitisk opposisjon, med utgangspunkt i OPP-89. Skjul en flyktning kan bl.a. være et utgangspunkt for dette.

Målsettingene med vårt arbeidet i EMPAS er å:

- 6.19 * Gjøre EMPAS til en landsomfattende aksjon og få elevråd til å tilslutte seg aksjonen.
- 6.20 * Gjøre EMPAS til en drivkraft i å reise aksjoner mot fylkes- skolebudsjetta til høsten.
- 6.21 * Knytte YLI og opposisjonen i NGS sammen gjennom denne aksjonen.
- 6.22 * Arbeide for konkret aktivisering av elevene på de enkelte skolene i forhold til privatisering lokalt og gjennom dette bygge opp skolepolitiske miljø i de enkelte fylker.
- 6.23 * Knytte EMPAS til den kampen andre grupper fører for offentlig sektor.

2. STUDIER I MARXISMEN

- 6.24 Denne perioden skal det etableres et eget studieutvalg sentralt i Rød Ungdom. Dette skal være starten på et kontinuerlig arbeid for skolering av Rød Ungdoms medlemmer i marxisme.

→ Tilleggsforsl. nr. 9

- 6.25 I løpet av landsmøteperioden skal alle lag i Rød Ungdom gjennom et studieopplegg i politisk økonomi, som skal ledes av det sentrale studieutvalget.

- 6.26 Årsaken til at politisk økonomi er tema er at det står i en klar sammenheng med hovedoppgaven vår: Skolepolitikk.

- Studiene skal organiseres ved at laga gjennom oppdeling i grupper på to og to arbeider sammen om forberedelsene til forbundsskole i politisk økonomi. Disse Forbundsskolene skal avholdes i de forskjellige distriktene, slik at hele lag kan delta.

- 6.28 Studieutvalget skal sikre at Forbundsskolen blir fulgt opp i laga etter kurset, med lagsmøter om politisk økonomi anvendt på privatisering av skolen og offentlig sektor generelt.

3. ARBEID MED SOS-RASISME, JENTEPOLITIKK OG NATUR OG MILJØVERN

- 6.29 (Valgkampen: Se eget vedtak fra sentralstyret om valgkampen. Rød Ungdoms landsmøte skal behandle valgkampen som egen sak. Gjennom valgkampen skal vi verve til studiesirkel, bøllekurs og abonnenter til Rebell.)

SOS-RASISME

- 6.30 De laga som allerede arbeider i SOS-rasisme skal fortsette dette arbeidet. Dette arbeidet må sees i sammenheng med skoleprioriteringa, og rettes inn mot skolene.

JENTEPOLITIKK

- 6.31 Bøllekursene skal være det viktigste jentepolitiske arbeidet for Rød Ungdom i perioden. Det sentrale jenteutvalget skal arrangere bøllelederkurs i løpet av høsten 1989.

MILJØKAMP

- 6.32 Miljøkamp er ikke en prioritert oppgave for Rød Ungdom som organisasjon. Likevel er det strategisk viktig, ut fra miljøbevegelsens betydning blant ungdom i Norge, at enkeltmedlemmer jobber i Natur og Ungdom, såfremt det ikke står i motsetning til skoleprioriteringene.

→ Tilleggsforslag

MÅLSETTINGER FOR ARBEIDET FRAMOVER:

- 6.33 * Rød Ungdom skal ha en nettoverving på 25 % fram til landsmøtet i 1990. De enkelte lag må sette seg konkrete målsettinger sjøl, målsettingene for de enkelte lag skal ikke være under 25 %.
- 6.34 * Alle lag skal starte vervesirkel eller bøllekurs innen en måned etter valgkampen 1989.
- 6.35 * Rød Ungdom må ha som mål at 80 % av medlemmene går på skole innen landsmøtet i 1992.
Endringst. nr. 11
- 6.36 * Rød Ungdom skal gå i spissen for å danne lokalgrupper av EMPAS i Troms, Trøndelag, Hordaland og Oslo i løpet av høsten 1989.
- 6.37 * Alle medlemmer skal gjennomføre ett kurs i marxisme før landsmøtet i 1990.